

Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου. Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἦχος β' - Ἐωθινὸν ια'.

Τυπικαὶ Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...Σὺν Ἀρχαγγέλλοις ὑμνήσωμεν... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Δεῦτε φιλοπαρθένοι πάντες...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτὴρ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς ἑορτῆς· Γόνος Ἰωακείμ...Ὅρος ὡς ἀληθῶς...Ρήξασα τὰ δεσμὰ...Λέγομεν δὲ καὶ πρὸ τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν τὸν στίχον· Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὅμοιον προσόμοιον τῆς ἑορτῆς· Ἴωμεν οἱ πιστοὶ...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἴκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὅλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...Σὺν Ἀρχαγγέλλοις ὑμνήσωμεν...ἀνατολικὸ στιχηρὸ ἐν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ ταφέντα...καὶ

τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα ς'. Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου...Εἰ καὶ θείῳ βουλήματι...Σήμερον στειρωτικάι πύλαι ἀνοίγονται... Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια...Σήμερον ἡ στείρα Ἄννα... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ γ' ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· **α'**. Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος...(Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. κη' 10), **β'**. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης...(Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μγ' 72, μδ' 1), **γ'**. Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον...(Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ' 1). Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ δ' ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας...Δεῦτε φιλοπαρθένοι πάντες...Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται...Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας...Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ... Ζωοδότα Χριστέ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον...ἄπαξ. Τῆς ἑορτῆς δις· Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀναγνώσεις τῆς ἑορτῆς.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν ὡς ἐν τῷ μικρῷ. Τῆ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε...Καὶ νῦν·

τὸ αὐτὸ...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'.* Ἡ ἐλπίς ἡμῶν *Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορός· *Ἀμήν,* καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ὁ εὐσχήμων *Ἰωσήφ...* Δόξα· *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...* Καὶ νῦν...τῆς ἐορτῆς· *Ἀναβόησον Δαυῖδ...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'.* Ἡ ἐλπίς ἡμῶν *Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... Ὁ χορός· *Ἀμήν,* καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· *Τὸν λίθον τοῦ μνήματος...* Δόξα· *Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...* Καὶ νῦν...τῆς ἐορτῆς· *Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια.* Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...* Ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς· *Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραίνεσθω...* Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ προκείμενον τῆς ἐορτῆς· *Μνησθήσομαί του ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ,* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· *Ἀναστᾶσα Μαριάμ...* ὁ ζῆτει τῆ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός (πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν). Εἶτα τὸ· *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* Μεθ' ὃ ψάλλεται ὁ ν' καὶ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἐορτῆς· *Ἡ παγκόσμιος χαρὰ...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ α' τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ ὁ β' τῆς ἐορτῆς, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· *Δόξα...* καὶ τὸ· *Καὶ νῦν...* Καταβασίαι· Σταυρὸν

χαράξας... Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἀνέστης Σωτήρ... καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων... Εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· Ἡ Παρθένος Μαριάμ... Δόξα... Καὶ νῦν· τὸ αὐτό... Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὴν Ὑπακοὴν· Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης... Ἰστέον ὅτι ὅτε ψάλλομεν τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἢ ὑπακοὴ οὐ λέγεται. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα... καὶ ὁ οἶκος· Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμὸς... Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν... εἶτα τὸ ἐξαποστειλᾶριον, τὸ ια' ἀναστάσιμον· Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν... τῆς ἑορτῆς· Ἀγάλλονται τὰ πέρατα... καὶ τὸ ἕτερον αὐτῆς· Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι... Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις... Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι... Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε... Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε... τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'· Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς... Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός... Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος... δευτεροῦντες τὸ α'... Δόξα... τὸ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Αὕτη ἡμέρα Κυρίου... Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη... καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία... Ἐκτενῆς, ἀπόλυσις, δίδεται τὸ ἅγιον ἔλαιον καὶ ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δέ, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θανάτον... Δόξα... τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον αὐτῶν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ β' ἀντίφωνον· Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Ἀπολυτικά μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ὅτε κατῆλθες

πρὸς τὸν θάνατον...τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε...Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι: **Ἀπόστολος· α'.** τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· Ἴδετε πηλικοίς ὑμῖν γράμμασιν... (Γαλ. ς' 11-18), ὁ ζῆτει τῇ κβ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (περίοδος γ') καὶ **β'.** τῆς ἑορτῆς· Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...(Φιλ. β' 5-11), ὁ ζῆτει τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνός. **Εὐαγγέλιον· α'.** τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν...(Ἰωαν. γ' 13-17), ὁ ζῆτει τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ **β'.** τῆς ἑορτῆς· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα... (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28), ὁ ζῆτει τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνός. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς· Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν... καὶ Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Εἶδησις: Ἰστέον ὅτι, ἀπὸ τῆς ζ' ἕως τῆς κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός σχολάζουσιν οἱ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἱκετήριοι τῆς Θεοτόκου κανόνες καὶ οἱ κδ' οἴκοι αὐτῆς. Κοντάκιον δὲ ἐν τῷ ἀποδείπνῳ καὶ ταῖς ὥραις ὡς καὶ ἐπισφραγιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς (Τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ), ἢ τὸ προεόρτιον ἐν τοῖς προεορτίοις· ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ, εἰς μὲν τὸ β' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον, καὶ εἰς τὸ γ' τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (Τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ) ἢ τὸ προεόρτιον ἐν τοῖς προεορτίοις. Καὶ ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (Τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ) ἢ τὸ προεόρτιον ψάλλομεν, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς.

Τῆ η' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Τὸ γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ἦχος β' - Ἐωθινὸν ια'.

- 6 -

Ἐτέρα: Ἰστέρον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐορτάζομεν τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.